

Co to je domov? Co se nám při vyslovení tohoto slova vybaví? Rodina, domek, pole,....

Jsou lidé, kteří se domů těší. Ale jsou i takoví, kteří se netěší. Je to dáno našimi vzpomínkami na domov. Co když zapomenu, kde byl můj domov? Co když už je můj rodný dům zbouraný? Co když mi někdo brání vrátit se domů ? Máme rok „osmičky“. Leta ukončená číslicí 8 byla pro nás významná. V době totality se po roce 1968 mnoho lidí chtělo dostat z republiky pryč. Tito lidé si byli vědomi, že se do svého domova už nikdy nevrátí. To je náš pozemský domov. Ale co domov v nebesích? Naším prvním domovem byla zahrada Eden. Díky své hříšnosti byli lidé z tohoto domova vyhnáni. Nechtěli odejít. Od té doby hledáme svůj pravý domov.

Dnes je lidstvo také v pohybu. Mnoho národů jde za lepšími podmínkami, lepším životem. A co my? Už jsme se usadili, líbí se nám tady a nikam jít nechceme. Nemigrujeme, nechceme opustit domovy. Ale jak je to s věčným domovem?

V podobenství v pozvání na svatbu nikdo nechtěl přijít. To je nezdrořilé odmítnout pozvání na svatbu. Pozvání se ani nesnažili vymyslet nějakou vážnou výmluvu.

Jak reagujeme na pozvání na nebeskou hostinu my? Chceme tam jít? Nebo hledáme výmluvy?

Bůh má pro nás připraven nový domov. Čeká na nás, a jistě nás přivítá. Kéž by každý z nás nahlas řekl: „Já chci jít domů za naším Pánem!“.